veritatis nos ãmonet tota deuotõe
suscipiẽtes diuine dignatõni grãz
habeamus: nec aliquãdo tante be-
nignitati inueniamur ingrati. scien
tes qm̃ ipse est qui loquit̃ iusticiaz:
ipse enim cuius sermo veritas est.
Quãte enim temeritatis. imo quan
te insanie est: si forte dum alloquit̃
nos dñs maiestatis nos insensati a-
uertamus aurẽ ⁊ nescio ad quas in
eptias ꝯuertamur. Quãta est hꝫ in-
iuria ⁊ q̃ grauiter vindicanda: cũ
vilissimus vermis clamantem ad se
audire dedignat̃ creatorẽ vniuersi
tatis? Quanta vero ⁊ q̃z ineffabilis
diuine dignatõ bonitatis. q̃ quoti-
die ꝯspicit nos. infelices auertẽtes
aures. obdurantes corda: et nihil-
omin⁹ clamat ad nos. ⁊ iugiter cla
mitat in plateis? Vẽ in plateis: q̃a
in latitudine caritatis. Ecce eni bo-
noꝝ meoꝝ non eges dñe. ⁊ tamen
dicis: ꝯuertimini filij hoim. Et iterũ
clamitas. Reuertere reuertere su-
namitis: reuertere reuertere vt in-
tueam̃ te. Propterea obsecro vos
dilectissimi qui reminiscimini dñi ne
taceatis ⁊ ne detis silentiũ ei: audiẽ-
tes iugiter quid loquat̃ in vobis do
minus deus q̃mã loquit̃ pacẽ. Fe-
lix et beata anima. q̃ venas susurrij
diuini ꝑcipit in silentio: frequenter
iterans illud samuelis: loquere dñe
qꝛ audit seruus tuus. Hic g̃ hodier
nus sermo finẽ accipiat vt etiam ta
cẽtibꝫ nobis deũ intus audiamus lo
quentẽ ⁊ suadentẽ de regno suo: tã
to vtilius quãto subtilius ꝑ internã
inspiratõem. Si qua tamẽ adhuc de
audienda hac dñi voce ipse sugges
serit alio ſmone tractabimus: ne ꝑ
sertim in tam vtili ac spũali materia
mẽtes vr̃as lõgitudie ſmonis one
remus.

De multiplici vtilitate verbi dei.

Tenetis credo quẽadmoduz
hesterno sermõe de ea que
nobis admodũ necessaria ẽ
discretõne spũum ãmonuerim⁹ sol-
licitudinẽ vestrã: vt cõtra venena-
tos serpentis antiqui sibulos. ꝯtra
mortiferos sirene cantus. aures cor
dis iugiter obturare studeatis: vt
nec spiritum carnis loquentẽ mol-
lia. nec spũm mundi vana suggerẽ-
tem. nec spũm nequicie audiatis im
mittentem amaritudines ⁊ scanda-
la seminantem. Sed huius spiritus
astutias nosse necesse est: huius co-
gitatõnes non expedit ignorare.
Interdũ enim transfigurat se ma
lignus ille ⁊ nequã spũs in angelũ
lucis: vt vtutis simulatõe plus no-
ceat. Sed et tũc q̃z si diligent̃ adũ-
timus. nõnunq̃z nisi amaritudinis
et discordie semiaria spargit. Sua-
det eni nonnullis singularia ieiunia
quedam vnde ceteri scandalisent̃:
nõ q̃a ieiuniũ diligat: ꝫ quia scãda
lo delectet̃. Multa que in hunc mo
dum solet afferre que tamẽ a diui-
na sapiẽtia facile discernant̃. si apo
stolicam illam beati iacobi diffini-
tõem ꝑ oculis habeamus: qui diui-
nam describens sapientiã ait. Sapi-
entia q̃ a deo est. primũ quidem pu-
dica: deinde pacifica. Omnẽ cogita
tõez in qua hec duo non cõcurrũt:
a dei sapientia alienam esse non du-
bites. Eam vero que pudica videt̃.
nec advicia trahit aperte: ꝫ virtu-
tis ꝑtendit imaginatõem: tunc de-
mũ a deo noueris esse si pacifica sit.
si ꝑlati tui atq̃z spũaliũ fratrũ appro
bat̃ iudicõ: qm̃ nõ faciet dñs deus
verbũ quod non reuelauerit seruis
suis. Quanta vero deuotõne quãta

hūilitate quāta sollicitudine cogi-
tatio salubris nō aliter q̄z diuine di
gnatōis sermo suscipi debeat: ⁊ he-
sterno sermone ꝑtim iā diximus: et
hodierno nihilominꝰ aliquāto lati-
us ꝑsuadere conabimur. Beati enī
qui audiūt verbū dei. ⁊ custodiūt il-
lud. Vultis nosse q̄z beati? Primuz
quidez sonās in auribꝫ aīe vox diuīa
ꝯturbat. terret diiudicatq̄z: ꝫ conti
nuo si bn̄ adūteris viuificat. liq̄facit
calefacit. illūmat. mūdat: denīq̄z ⁊
cibꝫ noster ē ⁊ gladius ⁊ medicina ⁊
ꝯfirmatō. et requies: resurrectō q̄z
et ꝯsūmatio nostra. Nec mireris ꝙ
verbū dei iā nūc inueniat̄ omnia in
oībꝫ esse. q̄z tū spectat ad iustificatō
nē: siq̄dez ⁊ futurū ē om̄ia in om̄ibꝫ
ad glorificatōez. Audiat illud pec-
cator ⁊ ꝯturbabit̄ venter eius: a vo-
ce illa carnalis aīa ꝯtremiscet. Om
nia nāq̄z cordis secreta rimat̄ atq̄z
diiudicat sermo viuus ⁊ efficax: cor-
dium atq̄z cogitatōnū ꝑscrutator.
Vn̄ ⁊ licz mortuus in peccato: si au
dieris vocē filij dei viues. Sermo enī
quē loquit̄: spūs ⁊ vita est. Si cor tu
um induratū est: memēto scripture
dicentis. Emittet verbū suū. et liq̄-
faciet ea. Et item. Aīa mea liquefa
cta est: vt dilectus locutus est. Si
tepidus es ⁊ euomi iā formidas: nō
discedas ab eloq̄o dn̄i ⁊ inflāmabit
te: q̄a eloquiū eius ignitum valde.
Quod si tenebras ignorantie plan
gis: diligent̄ audi q̄d loquat̄ in te
dn̄s deus: ⁊ erit lucerna pedibꝫ tuis
verbum dn̄i ⁊ lumē semitis tuis. At
fortasse tāto amplius doles. quāto
clarius peccata etiā mīma illumina
tus agnoscis: ꝫ sanctificabit te pa-
ter in veritate q̄ est vtiq̄z sermo eiꝰ:
vt inter apostolos audire merea-
ris. Itē vos mūdi estis: ꝓpter ꝑmo-
nē quē locutus sū vobis. Iā vero cū
laueris manꝰ tuas. ecce ꝑauit in cō-
spectu tuo mēsam: vt nō de solo pa
ne viuas. ꝫ ex omni verbo q̄d ꝓce-
dit de ore dei: ⁊ in fortitudine cibi il
lius curras viam mandatoꝝ eius.
Vbi ꝯsistūt aduersū te castra. ⁊ p̄-
liū tēptatōis insurgit: arripe gladi
um spūs quod est verbū dei: et in eo
facile triūphabis. Nd̄ si forte vt est
certaminis ꝯsuetudo cōtigerit ali-
qn̄ vulnerari: mittet verbū suū ⁊ sa-
nabit te. ⁊ eripiet te de interitioni-
bꝫ tuis: vt in te q̄z impleatur q̄d ait
cēturio. cuius fides tā magnifice cō
mendat̄. Dn̄e inquit dic tātū verbo
et sanabit̄ puer meꝰ. Sz ⁊ si titubas
adhuc. ꝯfitere clama: mei autē pe-
ne moti sunt pedes. pene effusi sunt
gressus mei. et in verbis suis ꝯfir-
mabit te vt experimēto discas: q̄-
niaz verbo dn̄i celi firmati sūt ⁊ spū
oris eius om̄is virtus eoꝝ. In hijs
atq̄z hmōi ꝑseuera. in talibꝫ iugiter
exercere: donec iā dicat spūs vt re-
quiescas a laboribꝫ tuis. In hoc ver
bo quiesces dulciter ac suauiter so-
poraberis: donec veniat hora. cū om
nes q̄ in monumētis sūt audiēt vo-
cē eius ⁊ ꝓcedent. Sz q̄? Alij quidez
in iudiciū: alij v̄o in vitā eternaz. Et
q̄s scit. si est dignꝰ amore vel odio?
Tūc maxie memor esto v̄bi tui ser
uo tuo dn̄e in q̄ mihi spē dedisti: vt
ab auditōe mala nō timeā: ꝫ beata
magis auditō ꝑducat ad visionem
cū dices. Venite benedicti p̄ris mei
⁊c̄. Quicūq̄z enī ꝯfitebit̄ me coram
hoībꝫ ait ipse: hūc ⁊ ego ꝯfitebor in
ꝯspectu p̄ris mei ⁊ angeloꝝ sc̄toꝝ:
q̄d nob̄ ꝯferre dignet̄ ipse q̄ ꝯstitu
tus est iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ.

De q̄tuor modis orandi.